

Τῆ Κυριακῇ Γ' τῶν Νηστειῶν ἐσπέρας.

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ

τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...**

*** * ***

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Καὶ εὐθύς, ἄνευ στιχολογίας Ψαλτηρίου, οἱ χοροὶ φάλλουν τὸ Κύριε, ἐκέκραξα· ἀπὸ δὲ τοῦ στίχου Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου... φάλλονται τὰ τέσσαρα κατασκευαστικὰ τοῦ ἤχου, τὰ τρία προσόμοια τοῦ Τριωδίου, τὰ δύο τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ, καὶ τὸ ἐν τοῦ κυρίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, καὶ τρία τοῦ Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτοκίον.

Κ^{Γα} υ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ει σακου σο ον
μου ει σακου στον μου Κυ ρι ε ^{Νη} ^Ϛ Κυ ρι ε ε κε κρα ξα
προς σε ει σακου σο ον μου προσχεστη φω νη της
δε η σε ω ως μου ^Μ ^{Γα} ^Ϛ εν τω κε κρα γε ναι με προς
σε ει σακου στον μου Κυ υ ρι ι ε ^Ϛ

Κ^{Γα} α τευ θυν θητ ω η προ σευ χη η μου ως θυ μι α
μα ε νω πι ο ον σου ^Μ ^{Πα} ^Ϛ ε παρ σις των χει ρω ων μου
θυ σι α ε σπε ρι νη ει σακου στον μου Κυ υ ρι ι
ε ^{Νη} ^{Γα} ^Ϛ

Στιχολογία ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοψάλτου. ^Ϛ ^Ϛ ^χ

Θ^{Νη} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι
μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου ^{Γα} ^Ϛ

Μ^{Νη} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
πο νη ρι ι ασ του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν
α μαρ τι ι αις ^Μ ^Ϛ

Σ^{Νη} υν αν θρωποις ερ γα ζο με ε ε νοις την α νο
μι ι αν ^{Νη} και ου μη συνδυ α α σω με τα των ε

κλε κτων αυτων

Π^{Γα Νη} αι δεν σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει
με ^Δ ε λαιον δε α μα ρτω λου ^Δ μη λι πα να τω την

κε φα λη ην μου

Ο^{Νη} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι ι αις αυ των ^Δ κα τε πο θη σα νε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των

Α^{Νη} κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν
θη σαν ^{Νη} ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ^Δ δι

ε σκορ πι σθητα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο^{Νη} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι μου ^Δ
ε πι σοι ηλ πι σα μη η αν τα νε λησ την ψυ χη ην

μου

Φ^{Νη} υ λα ξο ον με α πο πα γι ι ι δος ης συ

νε στησαν το ο μοι και αποσκανδαλων των ερ

γαζομενων την ανομιιαν

Πεσονται εν αμφιβληστρο αυτων οι αμαρ

τωλοι καταμονας ειμιεγωεως ανπα

ρεελθω

Φωνη η μου προς Κυριον εκεκραξα φω

νη μου προς Κυριον εδεηθηθην

Εκχεω ενωπιον αυτου την δεησι

ιν μου την θλιψιν μου ενωπιον αυτου απαγγε

λω

Εντω εκλειπειν εξεμου το πνευμα μου και συ

εγνωστας τριβους μου

Ενοδωταυτη ηεπορευοομην εκρυ

ψαν παγιδαμοι

Κατενοουν εις τα δεξια α και επε

βλεπον και ουκ ην οεπιγινωσκων με

A^{Nη} πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη τω ωντην ψυ χη ην μου

E^{Nη} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των

Π^{Nη} ροσ χες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο ο δρα

P^{Nη} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με

ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

(Τέσσερα κατανουκτικά του ἤχου)

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου του ε ξο μο

λο γη σα σθετω ο νο μα τι ι σου

Ω^{Γα} ς ο α σω τος υι ος ηλ θον κα γω οι

κτιο ιο μον δε ξαι με προ σπι πτον τα ως ε να των μι

σθι ων σου ο Θε ος και ε λε η σο ο ον με ε

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ε ως ου αν τα πο δω ως

μοι

^{Νη} Ω ς ο πε ρι πε σων εις τους λη στας ^{Πα} και τε
 τραυ μα τι σμενος ου τω κα γω ω πε ρι ε πε σα
^{Πα} εξ ε μων α μαρ τι ων και τε τραυ μα τι σμε νη υ
 παρ χει μου η ψυ χη ^{Νη} προς τι να κα τα φυ υ γω ο
 υ πευ θυνοσ ε γω ει μη προς σε τον ευσπλα γχνον των ψυ
 χων τον ι α τρον ^{Νη} ε πι ι χε ε επ ε με ε ο Θε
 ος ^{Γα} το με γασου ε ε ε λε ος

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε,
 ει σα ακου
 σον της φω νη ης μου

^{Γα} Ω ς την συ κην την α καρπον μη εκ κοψησ με Σω
^Μ τηρ τον α μαρ τω λον ^{Νη} αλλ ε πι πολ λω τω ε ε τει
^{Γα} συ γχω ρη σιν μοι δω ρησαι ^{Νη} αρ δευ ων μου την ψυ χην
^Μ τοις δα κρυ σι της με τα νοι οι ασ ^{Νη} ι να καρ
^Μ πο ον προ σε νε ε γκω σοι ε λε η μο συ υ νης

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὠτά σου προσέχοντα
 εις την φω νη ην
 της δε η σε ω ως μου

Ω ^{Νη} ς Η λ ι ο ς υ πα ρ χ ω ν δι και ο συ υ ν η ς ^Α φω
τα γω γη σον τας καρ ^{Γα} δι ας των σε υμ νουν των Κυ ρι ε
δο ο ξα α σοι ^Ζ

Στιχηρά Προσόμοια. Ποίημα Ἰωσήφ.

Κύριε εἰ καὶ κριτηρίω. Ἦχος ^Π Νη ς

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται; ^Α ^Χ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε ε στιν ^ν

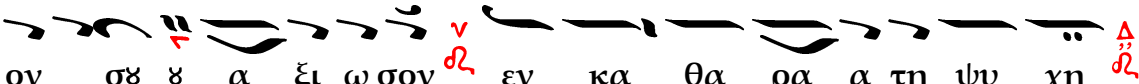

Κ υ υ ρι ε ο ε πι Σταυ ρ ο ε κ θ
σι ι ω ς ^Α υ φα πλω σας τας πα λα μας ο θ ^ν τ ε τον κα
τα νυ ξει καρ δι ας ^β προ σκυ νειν η ^α μα ας α ξι ω
σον ^ν λε λαμ πρου σμε ε ν ς κα λω ς ^Α νη στει αι ς και δε
η σε σι ^β και εγ κρα τει α και ευ ποι ^Α ἰ α ^ν ω ς α
γα θε ο ς και φι λα ανθρω ω πο ς ^ν

Στίχ. ς'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ^Α ^Χ η λ πι σεν η ψυ

χη η μου ε ^ν πι ι τον Κυ ρι ο ν ^ν

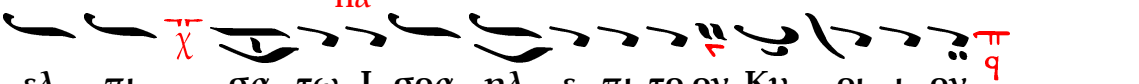

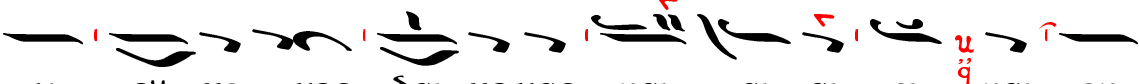
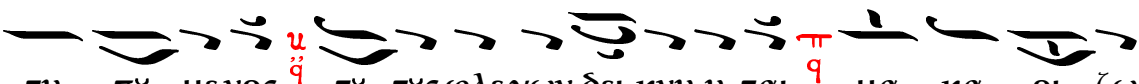

Κ υ υ ρι ε των α μα ρ τι ω ω ν μ θ τα

 πλη η θη ^Δκα τα το πλη η θο ος ε ξα λειψον ^ντων σων

 οι κτιο μων πα νοι κτι ι ιο μον ^θκαι τον Σταυ ρο

 ον σθ ς α ξι ω σον ^νεν κα θα ρα α τη ψυ χη ^Δ

 και βλε πειν και προσ πτυσ σεσ θαι ^θεν τη πα ρθ ς ση της

 εγ κρα τει ας ^Δε βδο μα δι ως Φι λα ανθρωω πος ^ν

Ἔτερον. Ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος Γα ρ

Στίχ. ζ. Από φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ^υ

 ελ ^{Πα}πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ι ον ^π
M
 ε γι στον θαυ μα το Ξυ υ λον ο ρα ται ^υεν

 ω Χρι στος ^υσαρ κι ε σταυ ρω ω θη ^ππρο σκυ

 νει ο κο ο σος ^πκαι φω τι ζο με νος α να

 κρα α ζει ^πω τς Σταυ ρθ ς τη δυ να μει ^υκαι θε

 ω ρθ με νος δαι μον ας και αι αι ει ^υκαι εκ

 τυ πθ με νος ^υτς τς φλε γων δει κνυ υ ται ^πμα κα ρι ζω

 σε το α α χραν τον Ξυ λον ^υτι μω και προσκυ νω εν

φο βω και Θε ον δο ξα ζω τον δι α σα μοι χα ρι ζο
 μενον ζω ηντην α τε λε ευ τη η τον

(τρία προσόμοια ἐκ τοῦ Μηναίου)

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἦχος Βου ς

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται

τον Ισ ρα ηλ εκ

πα σω ωντων α νο μι ων αυ τσ

Ε φε των το α κρο τα το ον ο λι κως

α γα η σαντες τα τσ βι ς Ο ο σι οι ω ωσ περ

σκυ βα λα τερ πνα η γη σα σθε α πα ντα και

μο ο να τα με νο ντα α γου πνι α και ευ χη

νι φε τω τε και καυ σω νι ε πο θη σα τε σπη λο

δι ι αι τοι α μα γε γο νο τες συμ πο λι

ταιτων Α γγε ε λων α να δει χθε εν τες εν χα ρι τι

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,
 ε παι νε σα

τε αυ τον παν τες οι λα οι

Κ αι ρο πα λοις τυ πτο με νοι οι και τοις λι

θοις βαλλομενοι και πυγμαϊσκοπτοομενοιτηηνο
 μονοιαν 8 διελυσατεΜαρτυρες αγααπη
 συνδμενοι καιστοργηαδελφικη αλλυφεν
 θανατμενοι καιτεμνομενοι μεληδοον Α
 θλοφοροιτητραπεζη προσηνεχθητετη
 θειεια ωςιερειεια Α μωμητα

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

του Κυριου μεενειεις τον αιωνα

Και πνιγωσυγκλειομενοιοικαιπυρι
 δαπανωμενοιαςψυχασπαρεεθεσθεωωςα
 μωμηταΜαρτυρεςενδοξοιθυματα χειριιτα
 Παντανακτος καισυνηφθητεχοροις ασωμα
 τωνδυναμεων αιωνιζσαν κληρωσααμε
 νοιδοξανηςμεθεξιν ταςυμασανευφη
 μηδυντας αδιαλειπειτωςπροσβουσατε

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ σύντομον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἦχος Βου

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω

Πνευματι

Και νυν και αει και εις τας αιωνας

των αιωνων αμην

Μετα νοι ασ το αρι στο ον και σω τη

ρι ον φαρ μα κον η θε ον κυ η η σα σα το ον σω

τη ρα μη και των δα κρυ ων τα ρευ μα τα και ω ω

ρας την εν νοι αν της φρι κτης και φο βε ρας α δε

κα στε τε κρι σε ως συ μοι δω ρησαι και φυ γει ει ν

ταις ευ χαις σω Παρ θε νε των κο λα σε ων

τον τρο ο μον και θει ασ τευ ξασ θαι χα ρι το ο ο ο

ος

Τὸ ἀργόν.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἦχος Βου

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιι

ω ω Πνευμα α τι ι

K αι νυν και α ει ει και εις τας αι ω νας

των αι ω ωνων α α μη ην

M ε τα νοι ας το α α ρι ι στο ο ον και

σω τη η ρι ι ον φαρμα α κο ον η Θε ο ον

κυ υ η η σα α σα α α το ον σω τη ρα α μ μ

και τω ων δα α κρυ υ υ ω ων τα ρευ μα α τα α α

α και ω ω ρας την ε εν νοι α α α αν τη ης

φρι ι κτης και αι φο ο ο βε ρας α δε κα α στ ε

τε κρι σε ε ω ως συ μοι οι δω ρη η σαι και φυ

γειν ται αις ε ευ χαις σ ε ω ω Πα αρ θε ε ε

νε ε ε ε τω ων κο ο λα σε ε ων το ον τρο ο

ο ο ο μον και θει ας τε ε ευ ξα α σθαι χα

ρι ι το ο ο ο ος

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *

ιδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ
ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
υ υ μνϛ ϛ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ϛ
ϛ ϛ ζω ω η η ην ο ο ο δι δϛς δι ι ο ο ο

ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΜΕΓΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ φάλλεται ὑπὸ τῶν χορῶν τὸ μέγα προκείμενον ὡς ἀκολουθῶς·

Ἦχος πᾶσι Νη ς

Ε^{νη} ε ε ε ε δω ω ω ω ε ε δω ω κας
 κλη ρο ο ο κλη ρο νο μι ι ι ι ι ι ι
 ι α α α αν τοι οισ φο ο ο ο βϑ ϑ ϑ τοις
 φο βϑ με ε ε ε ε ε ε ε ε νοι οι οι οι οι
 οισ το Ο ο νο μα α σα Κυ υ υ ρι ι ι ι
 ε

Στίχ. α'. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα
 εν τω
 α κη δι α α σαι τη η ην καρ δι ι ι ι
 α α α αν μϑ

τὸ αὐτό.

Ἔδωκας κληρονομίαν...

Στίχ. β'. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ
 των πτε ρυ υ υ υ

γω ω ω ων σϛ ^ν_ρ

τὸ τρίτον

Ε^{Νη} ε ε ε ε δω ω ω ω ε ε δω ω κας ^ν_ρ
κλη ρο ο ο κλη ρο νο μι ι ι ι ι ι ι
ι α α α αν ^β_χ τοι οισ φο ο ο ο βϛ ϛ ϛ τοις
φο βϛ με ε ε ε ε ε ε ε ε νοι οι οι οι οι οισ ^β_χ
Πα το Ο νο ο ο ο ο ο ο ο ο μα α α α
α α α α α σϛ ϛ Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
η ι ι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ^ν_ρ

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἵπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἵπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν

ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὴς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα, ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου δις καὶ τὸ μαρτυρικὸν ἅπαξ.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος πλ' Νη ς

Ἀ τε νι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι
σαι το ο ο ομ μα α ἰα α α α εις ὀ
ρα α νο ο ο ο ο ο χο ο ο ο ον ὀ
τολ μω ω ω ω ω ω ω ο ο ο τα α α α
α α ἰα α α α λα α α ας ε γω εκ
των πο νη ρω ω ω ω ω ω ἰω ω ω ν μ πρα α
α ξε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ων α α λ λω ω
ως ο ο ο ο ο ο τε ε ε λω ω ω ω
ω ω ω ω ἰω ω ω ω ν ης στε ε να α α α

α α α α α ξα ας ^M κρα αυ γα α α α α ^{Δι}

α α α α α α α α α ζω ω κραυ γα α ζω

^{Πα} σοι οι οι οι οι οι οι ^Δ ο Θε ος ι λα α α α

α α σθη η τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι μοι ^{Δι} τω ω

ω ω ω ω α α α α μα α α α αρ τω ω

ω ω ω ω ω ζω ω α α μα α αρ τω ω ω ω

ω ω λω ^Δ και Φα ρι ισ σα ι ι κης υ πο κρι ι

ι ι σε ε ω ως ^{Δι} ρυ υ υ υ υ υ υ σαι αι

αι αι αι ρυ υ σαι αι αι με ε ως μονος ε ε

ε ευ σπλα α αγ χνος ^ν

^χ Προς σε η ρα τες ο φθαλ μες με τον κα τοι κεν

τα εν τω ο ρα νω ^ε Ι δα ως ο φθαλ μοι δα

λων εις χει ρα των κυ ρι ων αυ των ^ε ως ο φθαλ μοι

παι δι σκης εις χει ρα της κυ ρι ας αυ της ^ε ου τως

οι ο φθαλ μοι η μων ^ε προς Κυ ρι ον τον Θε ον η

μων εως οιοι οικτειρηηηησαι
 αιηηηημας

Τὸ αὐτό. Ἐκ τοῦ Δοξασταρίου τοῦ Γεωργίου Βιολάκη.

Ἦχος Ἀδ' Νη ρ

A Νη τε νισαι το ο Ο ο ομ μα εις ο ρα α
 Πα ον ο το ολμω ο τα α α α λα α ας ε ε γω
 Νη εκ των πο νη ρω ω ων μπ ρα α α α ξε ε ε ε
 ον αλλ ως ο Τε λω ω νησ τε ε να α ξας
 κραν γα α α α α ζω ω ω ω σοι ο Θε ος ι
 Δι λα α α α σθη η τι ι ι μοι οι τω ω α μα
 Νη αρ τω ω ω λω και φα ρι σα α ι ι κης
 Πα υ πο κρι ι σε ω ως ρυ υ υ σαι αι αι αι με ως
 Νη μο ο ο νος ε ε ε ευ σπλα α αγχνος

Εἶτα τὸ Μαρτυρικόν. Ἦχος ὁ αὐτός.

E λε η σον η μας Κυ ρι ε Ε λε η σον η
 μας ο τι ε πι πο λυ ε πλη σθη μεν ε ξα
 δε νω σε ως ε πι πλει ον ε πλη σθη η ψυ χη

ημων το ονειδος τοις ευθυνοι και η ε
ξεδενωσις τοις υπερηφανοις

Mαρτυρες Κυριου παντα τοπον αγαζετε και
παασαν νοσον θεεραπειτε και νυν πρεβουσα
τερουσθη η ναιτων παγιδων του εχθρου τας ψυ
χας ημων δε ο ομεεθα

Δόξα. Και νυν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. Νη ς

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα
τι

Kαι νυν και αι και εις τας αιωνων
των αιωνων αμην

Tαου ρανιια υμεισε κεχαριτω με
νη Μη τε ερα νυμφευτε και ημεις δοξολογη
μεν την ανεξιχνιαστον σγεννησιν Θε
οτο κε πρεβευεσωθη ναι τας ψυχας ημων ω

ων ν
ων

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ φάλλονται τὰ κάτωθι τροπάρια, ἐν ἐκάστῳ τῶν ὁποίων ποιοῦμεν μίαν μεγάλην μετάνοιαν πλὴν τοῦ τελευταίου.

Ἦχος π̄ ᾱ Κε ρ

Ⲭ ε ο το ο κε Παρ θε ε νε ^{ν'} ₂₂ χαι ρε κε χα
ρι τω με ε νη Μα ρι ι α ο Κυ ρι ος με τα
σθ ^υ ₉ ^{ν'} ₂₂ ευ λο γη με νη η συ εν γυ ναι ^{ν'} ₂₂ και ευ λο

γη μενος ο καρπος της κοιλι-ας σου οτι σω

τηρα ετεεκεεστων ψυχων η ημων

Bαπτιστα τσ Χριστσ παντων ημων μνησθη

τι ινα ρυσθωμεντων ανομιων ημων σοι

γαρ εδοθη χααρις πρεσβευειν υπερ ημων

Δόξα.

Iκετευσατε υπερ ημων αγιοι Απο

στολοι και Αγιοι παντες ινα ρυσθωμεν κινδυ

νων και θλιψεων υμας γαρ θεομς προσταατας προς

τον Σωτηρα κεκτημεεθα

Και νυν.

Υποτηνσην ευσπλαγχνιαν καταφευγο

μεν θεοτοκετας ημων ικεσιιας

μη παριιδης ενπεριστασει αλλ εκκινδυνων λυτρω

σαι ημας μοονηαγνη μοονηευλογη

μενηηηη

Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον μέ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεύς·

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς (ἢ τοὺς ἄρχοντας) ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράυνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (ἢ τὴν ἁγίαν μονήν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ ποιῶμεν τρεῖς μεγάλας μετανοίας, λέγοντες ἐν ἐκάστη ἓνα στίχον τῆς εὐχῆς τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου.

Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ποιῶμεν μετανοίας μικρὰς ἰβ' καὶ πάλιν μίαν μεγάλην, ἐπαναλαμβάνοντες τὸν τελευταῖον στίχον τῆς εὐχῆς.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεύς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· (τοῦ ἁγίου

τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), [οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν,] καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Πρὸ δὲ τοῦ Δι' εὐχῶν ψάλλει ὁ χορὸς τὸ παρὸν θεοτοκίον.

Ἦχος Δι' Θ

Π α α α α αν τω ω ων προ ο στα α τευ εις
 Α α α γα α α θη η τω ων κα τα φευ γον
 των ε εν πι ι ι στει τη κρα ται αι αι α α α σα
 χει ει ρι ι α α αλ λη ην γα αρ ουκ ε χο ο μεν
 α μαρ τω ω λοι οι οι προ ος Θε ε ε ον εν
 κιν δυ υ υ υ νοι οισ και αι αι αι αι θλι ι ψε ε ε
 σι ι ι ιν α ει ει ει με ε ση η τει ει ει αν
 οι οι οι κα α τα α καμ πτο με ε νοι υ πο πται
 σμα α α τω ων πο ο ολλων Μη τε ε ε ε
 ε ερ τϛ ϛ ϛ ϛ Θε ϛ ϛ ϛ τϛ ϛ Υ υ ψι ι ι
 στϛ ο ο ο θεν σοι προ σπι πτο μεν ρυ υ
 υ υ σαι αι πα α α σης πε ρι στα α α σε ω ως
 τϛ ϛ ϛ ϛς δϛ ϛ λϛ ϛ ϛς σϛ ϛ ϛ ϛ

Καὶ ὁ ἱερεὺς, στραφεὶς πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐπιλέγει· Δι'

εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ χορὸς καὶ σύμπας ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *